I

(Meddelanden)

RÅDET

(ÖVERSÄTTNING)

MONETÄRT AVTAL

MELLAN REPUBLIKEN ITALIEN, PÅ EUROPEISKA GEMENSKAPENS VÄGNAR, OCH VATIKANSTATEN, FÖRETRÄDD AV HELIGA STOLEN

(2001/C 299/01)

REPUBLIKEN ITALIEN, på EUROPEISKA GEMENSKAPENS VÄGNAR,

och

VATIKANSTATEN, företrädd av Heliga Stolen enligt artikel 3 i Lateranfördraget,

HAR INGÅTT DETTA AVTAL

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 111.3 i detta,

med beaktande av rådets beslut av den 31 december 1998 om Europeiska gemenskapens ståndpunkt beträffande ett avtal om de monetära förbindelserna med Vatikanstaten, och

av följande skäl:

(1) Det fastställs principer i befintliga avtal mellan Vatikanstaten och Republiken Italien, i synnerhet i fördraget mellan Heliga Stolen och Italien av den 11 februari 1929 och ändringar till detta.

(2) Det finns bestämmelser i de bilaterala monetära avtalen och senast det monetära avtal mellan Republiken Italien och Vatikanstaten som ingicks den 3 december 1991.

(3) Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 skall euron från och med den 1 januari 1999 till en fast omräkningskurs ersätta valutorna i varje stat som deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen.

(4) Europeiska unionens råd har vid möte på stats- och regeringschefsnivå genom sitt beslut av den 3 maj 1998 fastställt att Italien är en av de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som inför euron.

(5) Från och med den 1 januari 1999 har Europeiska gemenskapen behörighet i monetära frågor med avseende på de medlemsstater som inför euron.

(6) Gemenskapen har genom förklaring nr 6 till slutakten i Fördraget om Europeiska unionen åtagit sig att underlätta de omförhandlingar av de nuvarande avtalen med Vatikanstaten som kan bli nödvändiga på grund av att den gemensamma valutan införs.

(7) Införandet av euron gör det nödvändigt att omförhandla det gällande monetära avtal mellan Republiken Italien och Vatikanstaten som ingicks den 3 december 1991.

(8) Rådet fastställde genom sitt beslut av den 31 december 1998 förfarandena för förhandling och ingående av avtalet om de monetära förbindelserna med Vatikanstaten.

(9) I beslutet fastställs att Republiken Italien skall förhandla med Vatikanstaten på Europeiska gemenskapens vägnar, att kommissionen i full omfattning skall medverka i förhandlingarna och att Europeiska centralbanken i full omfattning skall medverka i förhandlingarna inom sitt behörighetsområde.

(10) I samma beslut föreskrivs, bland de principer som ligger till grund för gemenskapens ståndpunkt i förhandlingarna, att Vatikanstaten skall förbinda sig att inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för en sådan utgivning har överenskommits med gemenskapen och att detta inte innbär något avgörande på förhand i fråga om Vatikanstatens rätt att ge ut samlarmynt.

(11) Vatikanstatens utgivning av samlarmynt i euro bör genomföras enligt riktlinjerna för de samlarmynt som ges ut av Europeiska gemenskapens medlemsstater, där det bland annat föreskrivs att det är förbjudet att ge ut samlarmynt i euro före den 1 januari 2002 och att sådana tekniska kännetecken, konstnärliga kännetecken och valörer skall användas som gör det möjligt att skilja sådana mynt från de mynt som skall sättas i omlopp.

(12) Rådet fastställde genom sitt beslut av den 31 december 1998 att finansinstitut i Vatikanstaten kan få tillgång till betalningssystem inom euro-området på villkor som skall fastställas med Europeiska centralbankens samtycke.

(13) Med tanke på de starka banden mellan Republiken Italien och Vatikanstaten är det lämpligt att garantera denna tillgång via de italienska betalningssystemen.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vatikanstaten skall från och med den 1 januari 1999 ha rätt att använda euron som sin officiella valuta i enlighet med förordningarna (EG) nr 1103/97 och (EG) nr 974/98.

Vatikanstaten skall från och med den 1 januari 2002 göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Vatikanstaten skall åta sig att göra gemenskapsbestämmelserna om sedlar och mynt i euro tillämpliga på sitt territorium och att använda samma tidsplan som Republiken Italien för införandet av sedlar och mynt i euro.

Vatikanstaten skall också åta sig att dra tillbaka sina liremynt enligt samma tidsplan som Republiken Italien.

Artikel 2

Vatikanstaten skall inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för en sådan utgivning har överenskommits med gemenskapen. Villkoren för utgivning av en begränsad mängd mynt i euro från och med den 1 januari 2002 och i lire till och med den 31 december 2001, fastställs i detta avtal i följande artiklar.

Artikel 3

Vatikanstaten får från och med den 1 januari 2002 ge ut mynt i euro till ett högsta nominellt värde per år av 670 000 euro.

De mynt i euro som Vatikanstaten ger ut skall vara identiska med de mynt i euro som ges ut av de medlemsstater i Europeiska gemenskapen som infört euron vad avser nominellt värde, giltighet som lagligt betalningsmedel, tekniska kännetecken, konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

Vatikanstaten skall i förväg underrätta behöriga gemenskapsmyndigheter om de konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

Artikel 4

Inför Europeiska centralbankens godkännande av den sammanlagda omfattningen av Republiken Italiens prägling av mynt enligt artikel 106.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall det nominella värdet per år av de mynt i euro som Vatikanstaten ger ut läggas till den mängd mynt som Republiken Italien ger ut.

Vatikanstaten skall senast den 1 september varje år meddela Republiken Italien det nominella värdet av de mynt i euro som Vatikanstaten planerar att ge ut under det kommande året.

Artikel 5

Detta avtal innebär inget avgörande på förhand av Vatikanstatens rätt att fortsätta att prägla samlarmynt. Utgivna samlarmynt i euro skall rymmas inom gränsen för det nominella värdet per år enligt artikel 3.

De samlarmynt som Vatikanstaten ger ut skall inte vara lagligt betalningsmedel i Europeiska gemenskapen.

Artikel 6

Republiken Italien skall ställa Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato till förfogande för Vatikanstaten för prägling av Vatikanstatens mynt och påvliga medaljer.

Vatikanstaten skall förbinda sig att uteslutande använda sig av Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato för prägling av sina mynt så länge detta avtal är i kraft.

Artikel 7

När påvestolen är vakant, får Vatikanstaten under det år då vakansen uppstår prägla mynt, utöver den högsta gräns som fastställs i artikel 3, till ett belopp av 201 000 euro.

Under varje heligt jubelår får Vatikanstaten också prägla mynt, utöver den högsta gräns som fastställs i artikel 3, till ett belopp av 201 000 euro.

Under ett år då ett ekumeniskt koncilium inleds får Vatikanstaten likaledes prägla mynt, utöver den högsta gräns som fastställs i artikel 3, till ett belopp av 201 000 euro.

Artikel 8

Vatikanstaten får inte ge ut mynt i euro före den 1 januari 2002.

Vatikanstaten får ge ut liremynt till och med den 31 december 2001. För denna utgivning skall följande bestämmelser tillämpas:

— Liremynten, i de valörer som Vatikanstaten avser att prägla, skall vara identiska med de italienska i fråga om metallen i de enskilda mynten, deras kemiska sammansättning, nominella värde, storlek och reella värde.

— Italienska och vatikanska mynt skall, såväl på italienskt territorium som i Vatikanstaten, vara lagligt betalningsmedel vid förbindelser mellan privatpersoner och med offentliga inrättningar.

— Vatikanstaten och Republiken Italien skall ha rätt att begära växling till italiensk valuta av de vatikanska mynt som eventuellt samlas i den italienska statskassan.

— Prägling av guldmynt får ske till obegränsat värde. Sådana mynt skall vara lagligt betalningsmedel endast på Vatikanstatens territorium. Det nominella värdet av de mynt som präglas i andra metaller än guld får varje år inte överskrida ett sammanlagt belopp av 1 miljard italienska lire och under alla omständigheter till mängden inte uppgå till mer än 100 miljoner stycken.

— Vatikanstaten får, när påvestolen är vakant, under det år då vakansen uppstår, under varje heligt jubelår och under ett år då ett ekumeniskt koncilium inleds prägla mynt, utöver den högsta gräns som fastställs i föregående strecksats, till ett belopp av 300 miljoner italienska lire och till en mängd som inte får uppgå till mer än 30 miljoner stycken.

— Inför Europeiska centralbankens godkännande av den sammanlagda omfattningen av Republiken Italiens prägling av mynt enligt artikel 106.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall det nominella värdet per år av de liremynt som Vatikanstaten ger ut läggas till den mängd mynt som Republiken Italien ger ut.

Artikel 9

Vatikanstaten skall nära samarbeta med Europeiska gemenskapen i kampen mot förfalskning av sedlar och mynt i euro och för att stävja och beivra eventuella förfalskningar av sedlar och mynt i euro inom sitt territorium.

Artikel 10

Finansinstitut i Vatikanstaten kan få tillgång till betalningssystem inom euro-området på lämpliga villkor, som skall fastställas av Banca d'Italia med Europeiska centralbankens samtycke.

Artikel 11

När detta avtal träder i kraft, skall parterna betrakta det monetära avtalet mellan Republiken Italien och Vatikanstaten av den 3 december 1991 som upphävt.

Artikel 12

Detta avtal träder i kraft första dagen i den månad som följer efter den dag då parterna underrättade varandra om att deras ratifikations-, anslutnings- eller antagandeförfarande enligt de regler som gäller för varje part har slutförts.

De behöriga finansorganen i Republiken Italien och i Vatikanstaten skall genom överenskommelse och administrativt förfarande ombesörja en omprövning vartannat år av det belopp som föreskrivs i artikel 3 och artikel 7 på grundval av konsumentprisindex från Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) för de två föregående åren. Den första omprövningen skall äga rum efter den 1 januari 2004.

Var och en av parterna och de institutioner som deltar i det förfarande som leder fram till ingåendet av detta avtal får begära omprövning av avtalsbestämmelserna. Om det skulle visa sig lämpligt att ändra bestämmelserna i detta avtal till följd av omprövningen skall gällande gemenskapsförfaranden och gemenskapsrätt tillämpas.

Var och en av parterna får säga upp detta avtal med ett års varsel.

Utfärdat i Rom den 29 december 2000 i två exemplar på italienska språket.

För Republiken Italiens regering
på Europeiska gemenskapens vägnar
. . .

För Vatikanstaten företrädd av Heliga Stolen
. . .